Open Access

Applied Research of Sport Management

Vol. 15(1), (Series 57): 1-16/ 2026

Doi: 10.30473/arsm.2026.74412.3964

E-ISSN: 2345-5551 P-ISSN: 2538-5879

ORIGINAL ARTICLE

Identifying the Factors Affecting the Open Policy of Public Sports in Iran with Emphasis on Good Governance

Farokh Kia[1], Mahvash Noorbakhsh[2*], Hamid Ghasemi[3], Reza Shajie[4]

1. Ph.D Student, Department of Sports Management, Ka.C., Islamic Azad University, Karaj, Iran.
2. Professor, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Islamic Azad University, Kar.C., Karaj, Iran.
3. Professor, Department of Sports Management, Payame Noor University, Tehran, Iran.
4. Assistant Professor, Department of Sports Management, Payame Noor University, Karaj, Iran.

*Correspondence
Mahvash Noorbakhsh
E-mail: mahvashnoorbakhsh8@gmail.com

Receive Date: 26/April/2025
Revise Date: 22/Jan/2026
Accept Date: 22/Mar/2026
First Publish Date: 21/Sep/2026

How to cite
Kia, F., Noorbakhsh, M., Ghasemi, H., & Shajie, R. (2026). Identifying the Factors Affecting the Open Policy of Public Sports in Iran with Emphasis on Good Governance. *Applied Research of Sport Management*, 15(1), 1-16.

EXTENDED A B S T R A C T

Introduction

In today's world, development is a key concept frequently addressed in political, sociological, economic, and cultural studies, serving as a factor that distinguishes nations and regions. The primary goal of development is to enhance the standard and quality of life for the population (Ghadiri Masoom, 2000). Meanwhile, sport constitutes a fundamental pillar of political, economic, social, and cultural activities and planning; as a cultural domain, it is regarded as a beneficial social phenomenon that profoundly influences national development (Ghaedi et al, 2015). Consequently, policymaking behind closed doors is no longer adequate for current conditions; concerns regarding the consequences of such practices have spurred the emergence of new approaches to policymaking and governance—one of which is the concept of "open policymaking." The aim of the present study was to identify the factors influencing open policymaking in Iran's recreational sports sector, with an emphasis on good governance.

Mothodology

This study is exploratory-applied in nature and qualitative in methodology. Data analysis employed the Grounded Theory approach (Strauss and Corbin method), and data collection was conducted through interviews. To assess reliability, inter-coder agreement was utilized; a PhD student in Sports Management served as a research collaborator for the coding process. The study population consisted of experts possessing academic and/or executive expertise in sports management. Participants—including headquarters-level managers from the Ministry of Sport and Youth, the Sports for All Federation, and faculty members—were selected via purposive sampling to engage in in-depth, semi-structured interviews and share their views on the research questions. Sampling continued until data saturation was reached, resulting in the participation of 15 individuals in the qualitative phase. Grounded Theory was employed to analyze the interviews; this method comprises three stages. In the first stage—open

coding—initial open codes were generated by analyzing the interview transcripts; 340 initial codes were derived from the 15 interviews, which were subsequently refined by consolidating similar codes to yield 170 final open codes. In the second stage—axial coding—all final open codes were reviewed and compared against the existing research literature. Finally, in the third stage—selective coding—eight core codes were identified.

Findings

As shown in Figure 1, the core phenomenon is legislation and policymaking; the researcher has identified this category as the central emerging concept. Given that the present study examines the design of an open policymaking model for recreational sports in Iran—with an emphasis on good governance—the analysis of collected data revealed a causal relationship: inter-sectoral cooperation drives the creation and development of the core phenomenon. Consequently, inter-sectoral cooperation—along with its associated attributes (such as identifying partner institutions and agencies, analyzing key stakeholders regarding impact and commitment, harmonizing concepts to create a shared lexicon, and developing joint implementation plans)—was designated as a causal condition. Strategies include: reforming the recreational sports structure (timely provision of implementation infrastructure for policymakers, restructuring sports policymaking bodies, and improving the attitudes of government managers at various levels) and networking (capacity building for organizations and sports-governing bodies, knowledge transfer, inter-sectoral cooperation processes, and networking for experience sharing). The prevailing context encompasses technology and social media (active technology-based systems, content design strategies, content integration, technical requirements, and social feedback channels). Consequences include implementation-related outcomes (timely provision of implementation infrastructure for policymakers, restructuring sports policymaking bodies, and improving the attitudes of government managers at various levels).

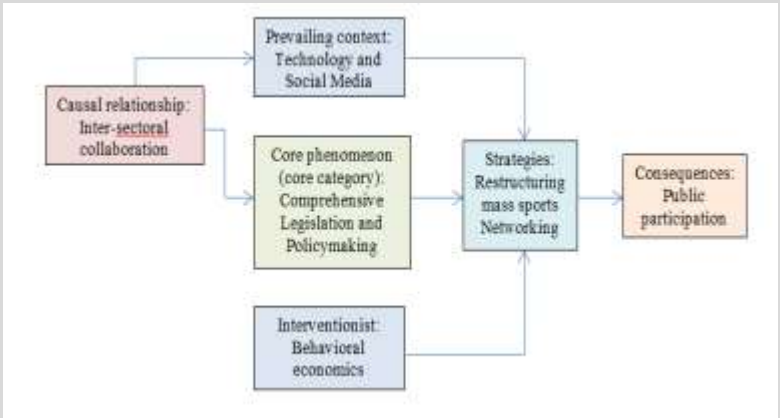

Figure 1. Grounded theory model of open policymaking for recreational sports in Iran, with an emphasis on governance.

Discussion and Conclusion

Based on the identified factors influencing policymaking for recreational sports in Iran-with an emphasis on good governance-—the following measures are proposed: networking and developing active national and provincial networks in the recreational sports sector; expanding incentives for private sector investment; moving beyond the short-sighted view of the

private sector merely as a financial sponsor by addressing its needs and designing win-win partnership programs; establishing planned, inter-sectoral cooperation; adopting interactive (rather than one-way) policymaking; effectively incorporating public and key stakeholder feedback into the policy process and remaining open to policy adjustments based on that input; transparently communicating the policymaking process; fostering public satisfaction through inclusive policymaking; leveraging modern technologies—particularly social media-to facilitate knowledge and experience exchange, joint initiatives, and resource sharing; and strengthening approaches focused on an "active society" (improving public attitudes and awareness regarding regular physical activity), an "active population" (designing effective events at national, regional, provincial, and local levels tailored to audience needs), an "active environment" (improving urban design and sports infrastructure, emphasizing affordable and accessible facilities), and an "active system" (fostering synergy and enhanced inter-sectoral cooperation).

K E Y W O R D S
Open Policy-Making, Good Governance, Public Participation, Cross-Sectoral Cooperation.

Copyright © 2026 The Authors. Published by Payame Noor University.
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International license (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/). Non-commercial uses of the work are permitted, provided the original work is properly cited.

فصلنامه

پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی

سال پانزدهم، شماره دو، پیاپی پنجاه و هشتم، پاییز ۱۴۰۵ (۱۶-۱)

Doi: 10.30473/arsm.2026.74412.3964

E-ISSN: 2345-5551 P-ISSN: 2538-5879

«مقاله پژوهشی»

شناسایی عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب

فرخ کیا[۱]، مهوش نوربخش[۲*]، حمید قاسمی[۳]، رضا شجیع[۴]

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.
۲. استاد، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.
۳. استاد، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.
۴. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

*نویسنده مسئول: مهوش نوربخش
رایانامه:
mahvashnoorbakhsh8@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۲/۰۶
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۱۱/۰۲
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۱/۰۲
تاریخ اولین انتشار: ۱۴۰۵/۰۶/ ۳۰

استناد به این مقاله

کیا، فرخ؛ نوربخش، مهوش؛ قاسمی، حمید و شجیع، رضا (۱۴۰۵). شناسایی عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب. پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، ۱۵(۱)، ۱۶-۱.

چکیده

سیاست‌گذاری پشت درهای بسته دیگر جوابگوی شرایط کنونی نبوده و نگرانی از پیامدهای آن موجب شکل‌گیری رویکردهای جدیدی در عرصه سیاست‌گذاری و حکمرانی شده است که یکی ازاین‌رویکردها، بحث سیاست‌گذاری باز است. هدف از انجام تحقیق حاضر شناسایی عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب بود. پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی، از نوع تحقیقات کیفی با روش گراندد تئوری (تئوری داده بنیاد) بود. جامعه آماری متشکل از مدیران سطح ستادی وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون ورزش‌های همگانی و اعضا هیئت‌علمی آشنا به ادبیات تحقیق بود. در پژوهش حاضر نظرات ۱۵نفر از افراد خبره در طی مصاحبه نیمه ساختاریافته به روش هدفمند تا رسیدن به حد اشباع نظری جمع‌آوری گردید. پایایی مصاحبه‌ها نیز با استفاده از روش مطالعه توافق درون موضوعی ۰/۸۴ به دست آمد. برای تحلیل داده‌ها از روش مقایسه مداوم در طی سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده شد. نتایج نشان داد که ۳۴۰ کد در مرحله کدگذاری باز و ۹ محور در کدگذاری محوری به دست آمد و در نهایت مدل عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب با هشت عامل شبکه‌سازی، فناوری و رسانه‌های اجتماعی، همکاری بین بخشی، قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری، مشارکت همگانی، اقتصاد رفتاری، توانمندسازی و اصلاح ساختار ورزش همگانی ارائه گردید. بنابراین استفاده از ظرفیت سیاست‌گذاری شورای عالی انقلاب فرهنگی و به‌ویژه کمیسیون فرهنگی تربیت بدنی و ورزش کشور، سازمان‌های مردم نهاد، هیئت‌های ورزشی در امر سیاست‌گذاری پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی

سیاست‌گذاری باز، حکمرانی مطلوب، مشارکت همگانی، همکاری بین بخشی.

حق انتشار این مستند، متعلق به نویسندگان آن است. © ۱۴۰۵ ناشر این مقاله، دانشگاه پیام نور است.
این مقاله تحت گواهی زیر منتشرشده و هر نوع استفاده غیرتجاری از آن مشروط بر استناد صحیح به مقاله و با رعایت شرایط مندرج در آدرس زیر مجاز است.
Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International license (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

مقدمه

توسعه در جهان امروز از مفاهیم کلیدی است که در مطالعات مختلف سیاسی، جامعه‌شناسی، اقتصادی و فرهنگی به آن اشاره شده و می‌شود و به‌عنوان یک عامل تفکیک‌کننده کشورها و مناطق مطرح می‌گردد. هدف اصلی توسعه، ارتقای سطح زندگی و کیفیت زندگی مردم است (قدیری، ۱۳۷۹). از سوی دیگر ورزش یکی از ارکان اساسی فعالیت‌ها و برنامه‌ریزی‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است و به‌عنوان مقوله‌ای فرهنگی یک پدیده مفید اجتماعی محسوب می‌شود که تأثیرگذاری بسیار عمیقی در توسعه کشورها دارد (گودرزی، ۱۳۹۵؛ قائدی، ۱۳۹۵). بنابراین توسعه ورزش از دغدغه‌های اصلی هر کشوری من‌جمله جمهوری اسلامی ایران است. اما پدیده انقلاب و سپس جنگ تحمیلی همه نهادهای جامعه از جمله ورزش را تحت تأثیر خود قرار داد و عملاً فرصتی برای رسیدگی عمیق به این موضوع باقی نماند. بعد از پایان جنگ و شروع بازسازی کشور، بخش ورزش هم مانند سایر بخش‌های اجتماعی در برنامه‌های توسعه مورد توجه قرار گرفت(مرکز پژوهش‌های مجلس، ۱۳۷۹).

در برنامه پنج‌ساله اول توسعه (۱۳۷۲-۱۳۶۸)، بر همگانی کردن ورزش و گسترش فعالیت‌های تربیت بدنی بین مردم و به‌ویژه جوانان تأکید شده بود. برنامه پنج‌ساله دوم توسعه (۱۳۷۸-۱۳۷۴) نیز همانند برنامه اول دارای یک ماده‌واحده بود، اما برخلاف برنامه اول در این برنامه توجه بیشتری به توسعه ورزش و فعالیت بدنی شد. در بخش سیاست‌های کلی برنامه پنج‌ساله سوم توسعه (۱۳۸۳-۱۳۷۹)، ورزش و تربیت بدنی هیچ جایگاهی نداشت. برنامه چهارم توسعه (۱۳۸۸-۱۳۸۴) مشتمل بر مضامین ۱۲گانه ای بود، اما متأسفانه هیچ یک به‌طور مستقل و مجزا به ورزش و تربیت بدنی اختصاص نداشت. سیاست‌های کلی ابلاغی برنامه پنجم توسعه کشور (۱۳۹۴-۱۳۹۰)، در بخش امور اجتماعی به بخش ورزش و تربیت بدنی تأکید و توجه شده است.

در برنامه ششم توسعه (۱۴۰۰-۱۳۹۶) نسبت به پیش‌بینی تمهیدات قانونی لازم در خصوص نحوه تقسیم درآمدهای تبلیغاتی ناشی از پخش مسابقات ورزشی، اختصاص ۰/۲۷ درصد از کل ۹ درصد مالیات بر ارزش‌افزوده برای توسعه ورزش و واگذاری اراضی ملی غیرکشاورزی به بخش دولتی و تعاونی اشاره شده است که به‌طور کلی این طرح از منظر تئوریکی و عملیاتی ناکام ماند (گزارش راهبردی وزارت ورزش، ۱۳۹۴). بنابراین لزوم تبیین عوامل مؤثر در رشد و توسعه این ابزار و بازنگری، تغییر و تحول اساسی در اهداف، سیاست‌ها، برنامه‌ها و روش‌های اجرایی ورزش می‌تواند در نیل به اهداف و سیاست‌های استراتژیک کشور مؤثر واقع گردد. به همین دلیل در طول دهه‌های گذشته، مفاهیم مختلفی تلاش کرده‌اند تحول در نحوه حکمرانی را تصویر کنند؛ از مفهوم «دولت الکترونیک» گرفته تا مفهوم تازه‌تری نظیر «دولت مشارکتی» و یا جدیدترین و کامل‌ترین مفهوم از دولت با عنوان «حکومت باز» (شایدرویک و همکاران[1]، ۲۰۱۴). داده باز آن داده‌ای است که امکان استفاده یا باز استفاده (به معنی پردازش و ترکیب با دیگر داده‌ها برای دستیابی به داده‌های جدیدتر) آزاد و رایگان هرکس از آن برای مقاصد قانونی و مشخص می‌باشد (عبدالحسین زاده و همکاران، ۱۳۹۶). حکومت باز راهبردی جدید و مترقی پیرامون این است که دولت‌ها چگونه با مردم از طریق فناوری‌های ارتباطی و با استفاده از روش‌هایی نوآورانه ارتباط برقرار می‌کنند. این رویکرد دولت‌ها را قادر می‌سازد تا از جانب شهروندان و هر زمان که نیاز است طلب یاری و کمک نماید، مثلاً در حل مشکلات همیشگی، که نتیجه نهایی وجود نهادهایی اثربخش و یک دموکراسی قدرتمندتر خواهد بود (سازمان ملل متحد[2]، ۲۰۱۳).

بدون شک امروزه دسترسی آزاد به اطلاعات دولتی به یکی از نشانه‌های بارز جریان حکومت باز تبدیل شده است (داوس و همکاران[3]، ۲۰۱۶). با گسترش تجربه استفاده از داده باز، پژوهشگران و متخصصان این حوزه متوجه شدند که باز کردن داده در خلأ و یا با دستور انجام نمی‌شود (بیتس[4]، ۲۰۱۴). تاکنون پژوهش یا مطالعه‌ای درباره بررسی فرایند سیاست‌گذاری در ورزش همگانی و حتی در عرصه ورزش صورت نگرفته است و در پژوهش‌های اندکی مقوله سیاست و ورزش بررسی شده، فقط

1. Zuiderwijk et al
2. United nations
3. Dawes et al
4. Bates

حوزه‌هایی خاص از بحث سیاست و ورزش پوشش داده شده است.

پژوهش حاضر، از حیث بررسی فرایند سیاست‌گذاری در ورزش همگانی ایران، کاری جدید است و تاکنون پژوهشی در این زمینه صورت نگرفته است. مقدمه‌ای که بیان شد مبین آن است که حرکت در جهت سیاست‌گذاری باز[1] حاکمیت در ورزش همگانی به‌منظور بهره جستن از تمام ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های سیاست‌گذاری در این حوزه لازم و پیش‌شرطی در راستای بهینه یابی سیاستی در نظام ورزش است (تسلیمی و همکاران، ۲۰۱۷). سیاست‌گذاری باز یکی از رویکردهای جدید شکل گرفته در عرصه سیاست‌گذاری عمومی است. سیاست‌گذاری باز مفهومی است که به دنبال بهره‌گیری از ظرفیت‌های مردمی (غیردولتی) در سیاست‌گذاری عمومی است و بیانگر تعامل میان حاکمیت و مردم است. می‌توان گفت که باز بودن حکومت که برداشت از آن همراستا با باز بودن سیاست‌گذاری و استفاده از ظرفیت‌های غیردولتی در تصمیم‌گیری‌های عمومی دولت است (گاناپاتی و ردیک[2]، ۲۰۱۲). در واقع، عدم کامیابی نهاد ورزش کشور در انجام‌وظیفه‌های حاکمیتی خود ما را ناچار می‌سازد تا از اندیشه‌های سیاست‌گذاری باز با تأکید بر حکمرانی مطلوب به‌عنوان راهکاری جامع جهت توسعه ورزش همگانی کشور نام ببریم (آدینه وند، ۱۳۹۱).

الجمیلی[3] (۲۰۱۶) چالش‌های برجسته در طرح‌های داده باز حاکمیتی را چهار چالش اساسی با تأکید بر کاهش فاصله خط‌مشی‌های در حال اجرا و فضای عملیاتی واقعی و ارائه راهنماهایی در زمینه‌های سیاست‌گذاری، پیاده‌سازی فنی، کیفیت داده را مورد تأکید قرار داده است.

بگویویچ[4] (۲۰۲۰) معتقد است دولت بازیگر اصلی است که در مورد ساختار سازمانی، تصمیم‌گیری داخلی و بودجه در امر سیاست‌گذاری تصمیم‌گیری می‌کند. دآنجلو و همکاران[5] (۲۰۲۰) و هرمنس و همکاران[6] (۲۰۱۹) در نتایج تحقیقات خود بیان می‌کنند که همکاری بین بخشی می‌تواند بر سیاست‌گذاری تأثیر داشته باشد.

فهلن و استنلینگ[7] (۲۰۱۵) بیان می‌کنند سیاست‌های ورزشی در سوئد نتیجه رابطه‌ای بلندمدت بین دولت‌های ملی و محلی و باشگاه‌های غیرانتفاعی و با عضویت داوطلبانه است که به حمایت گسترده‌ای از ورزش‌های سازمان‌یافته منجر می‌شود. در این رابطه، که با قراردادی ضمنی تعریف می‌شود، دولت درباره میزان و هدف بودجه تصمیم می‌گیرد و دریافت‌کننده، یعنی کنفدراسیون ورزش سوئد، جزئیات مربوط به توزیع و مدیریت را تعیین می‌کند.

لونورد[8] (۲۰۱۴) در مطالعه خود تحت عنوان چالش‌های حین تصویب و اجرای طرح‌های داده باز در سازمان‌های محلی وابسته به شهرداری، چالش‌های حقوقی، چالش‌های کیفیت اطلاعات و چالش‌های فنی را به‌عنوان پیش‌فرض قبول کردند و با اجرای داده باز در سازمان مورد مطالعه، برخی دیگر از چالش‌ها مانند پیچیدگی وظایف، کاربردی و مشارکت را شناسایی کردند. شایدرویک و همکاران[9] (۲۰۱۴) چارچوبی را به‌منظور بهبود فرایند انتشار داده‌های باز در نهادهای عمومی با تأکید بر پنج اصل تهیه دستورالعمل‌ها در مورد رعایت حریم خصوصی، یکپارچه‌سازی طرف‌های درگیر، تعریف باز کردن داده‌ها ارائه نمود.

جتزک[10] (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای و در تلاش برای نمایش اثر داده حکومتی باز، نگاه مهمی به اکوسیستم داده حکومتی باز را تصویر می‌کند که در آن، جز در مرحله تولید داده، سایر تحولات روی‌داده به صورت مشترک میان بخش خصوصی و دولتی صورت می‌پذیرد و از این منظر مدل جالب‌توجهی است. با این حال تصویری که وی ارائه می‌کند بسیار کلی و ساده است و از جزئیات لازم در یک اکوسیستم زنده داده باز برخوردار نیست.

یانس و همکاران[11] (۲۰۱۲) مزایا، چالش‌ها، و موانع داده باز و دولت باز ۶۱ چالش در عرصه داده حکومتی باز را شناسایی کرده‌اند که چالش‌های شناسایی شده را در سه چالش کلان طبقه‌بندی کرده‌اند که عبارت‌اند از

1. Open Policy Making
2. Ganapati & Reddick
3. Algemili
4. Begovic
5. D'Angelo et al
6. Hermens et al
7 Fahlén & Stenling
8. Lovnord
9. Zuiderwijk
10. Jetzek
11. Yans et al

چالش‌های حقوقی، چالش‌های کیفیت اطلاعات و چالش‌های فنی. با بررسی ادبیات نظری پژوهش مشخص شد که در خارج از کشور پژوهش‌هایی به بررسی وضعیت و اجرای اصول تئوری سیاست‌گذاری باز و حکمرانی خوب در سازمان‌های ورزشی ملی و بین‌المللی پرداخته‌اند، و شاخص‌های دیگری را علاوه‌بر شاخص‌های هشت‌گانه سازمان ملل در چهارچوب تئوری تبیین کرده‌اند اما هیچ مدلی که مبتنی بر اصل اساسی مفهوم سیاست‌گذاری باز با رویکرد حکمرانی مطلوب یعنی مشارکت توأمان نهاد دولتی ورزش، جامعه مدنی و مردم و بخش خصوصی باشد ارائه نکرده‌اند ضمن اینکه بررسی‌های محقق نشان داده چنین تحقیق در ایران انجام نشده است و این امر موجب خلأ علمی شده است و برای رفع چنین خلأ علمی انجام این تحقیق ضرورت دارد. همچنین همان‌طور که تشریح شد ورزش همگانی کشور به اذعان خود مسئولان ورزشی کشور با چالش‌های جدی روبروست لذا این پژوهش شاید بتواند گامی کوچک در راستای اصلاح نظام مدیریت ورزش کشور و به‌تبع آن ارتقای شاخص‌های سیاست‌گذاری باز بردارد و این امر باعث کمک به رشد و توسعه و اعتلای ورزش کشور نماید. ضمن اینکه داشتن یک مدل برای کار و فعالیت در بسیاری از حوزه‌ها ضرورت دارد زیرا مدل به مثابهٔ اصول زیربنایی و ساختار عمقی است که فرایندهای پدیده‌های سطحی را پشتیبانی می‌کنند. بنابراین تحقیق حاضر با هدف طراحی مدل سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب انجام گردید.

روش‌شناسی پژوهش

پـژوهش حاضـر از نظـر ماهیـت پـژوهش، اکتشـافی-کاربردی؛ نحوه و روش پژوهش، کیفـی و روش تجزیـه و تحلیل داده‌ها تئوری داده‌بنیاد به شیوه استراس و کـوربین و منبع گردآوری داده‌ها شامل مصاحبه بود.

جدول ۱. وضعیت تخصص مصاحبه‌شوندگان

تخصص	فراوانی	درصد فراوانی
استادان مدیریت ورزشی	۵	۲۵
مدیران ارشد وزارت ورزش و فدراسیون همگانی	۱۰	۷۵
جمع	۱۵	۱۰۰

به‌منظور بررسی پایایی مصاحبه از روش توافق درون موضوعی دو کدگذار استفاده گردید. به همین منظور از یک دانشجو مقطع دکتری مدیریت ورزشی درخواست شد تا به‌عنوان همکار پژوهش در بخش کدگذاری در پژوهش حاضر جامعه آماری متشکل از خبرگانی است که در زمینه مدیریت ورزشی تخصص علمی، اجرایی و یا هر دو را دارند. برای انجام مصاحبه عمیق و نیمه ساختاریافته، مدیران سطح ستادی وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون ورزش‌های همگانی و اعضا هیئت‌علمی به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شده‌اند و سپس به بیان آرا و دیدگاه‌های خود درباره سؤالات مصاحبه پرداخته‌اند. نمونه‌گیری تا زمان اشباع داده‌ها ادامه یافت. در نتیجه تعداد ۱۵ نفر در بخش کیفی به‌منظور انجام مصاحبه در این پژوهش مشارکت داشته‌اند. به‌منظور تجزیه و تحلیل مصاحبه‌های انجام شده از روش گرندد تئوری استفاده شد. این روش دارای سه مرحله می‌باشد. مرحله اول کدگذاری باز انجام می‌شود. در کدگذاری باز فرآیند تحلیل است که از طریق آن، مفاهیم شناسایی شده و ویژگی‌ها و ابعاد آن‌ها در داده‌ها کشف می‌شوند (لی[1]، ۲۰۰۱). در این مرحله نظریه‌پرداز داده‌بنیاد، مقوله‌های اولیه اطلاعات در خصوص پدیده در حال مطالعه را، به وسیله بخش‌بندی اطلاعات شکل می‌دهد. (کرسول[2]، ۲۰۰۵). به عبارت دیگر به‌منظور استخراج داده‌ها از مصاحبه‌های انجام شده در مرحله کدگذاری باز بعد از پیاده‌سازی مصاحبه‌ها به متن، کدگذاری باز به صورت کدگذار مفاهیم کلیدی انجام می‌شود. و با تجزیه و تحلیل متن مصاحبه‌های موجود

1. Lee
2. Creswell

کدهای باز اولیه ایجاد می‌شود. در این تحقیق کدباز اولیه از ۱۵ مصاحبه انجام شده ۳۴۰ به دست آمد و پس از خلاصه‌سازی کدهای مشابه مشارکت نماید؛ سه مصاحبه انتخاب شد و نتایج حاصل از کدگذاری دو نفر در جدول گزارش شده است. همچنین درصد پایایی درون موضوعی از فرمول ذیل محاسبه گردید.

$$\text{درصد توافق درون موضوعی} = \frac{\text{تعداد توافقات} * ۲}{\text{کل تعداد کدها}} * ۱۰۰$$

جدول۲. پایایی داده‌ها

عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	عدم توافقات	پایایی باز آزمون
مصاحبه اول	۱۹	۸	۱۱	۰/۸۴
مصاحبه دوم	۲۵	۱۱	۱۴	۰/۸۸
مصاحبه سوم	۲۲	۹	۱۳	۰/۸۱
جمع	٦٦	۲۸	۲۸	۰/۸٤

اعداد کدهای باز نهایی ۱۷۰ کد به دست آمد. در مرحله دوم کدگذاری محوری انجام شد. کدگذاری محوری، فرآیند ربط دهی مقوله‌ها و پیوند دادن مقوله‌ها در سطح ویژگی‌ها و ابعاد است. این کدگذاری به این دلیل محوری نامیده می‌شود که کدگذاری حول محور یک مقوله تحقق می یابد (لی، ۲۰۰۱). در این مرحله مقوله‌ها، ویژگی‌ها و ابعاد حاصل از کدگذاری باز تدوین شده و سر جای خود قرار می‌گیرد تا دانش فزاینده‌ای در مورد روابط ایجاد گردد (لی، ۲۰۰۱). به عبارت دیگر کدگذاری محوری موجب ایجاد مقوله‌ها و زیر مقوله‌ها می‌گردد. در این مرحله تمامی کدهای باز نهایی دوباره بازبینی و با ادبیات تحقیق مقایسه گردیده است.

جدول ۳. مقوله محوری و کدهای باز نهایی

مقوله‌های محوری	کدهای باز نهایی	
شبکه‌سازی	• ظرفیت‌سازی سازمان‌ها • ظرفیت‌سازی نهادهای متولی ورزش • انتقال تجارب • فرایند همکاری بین بخشی • بکه‌سازی انتقال تجارب • فرایند همکاری بین بخشی • ارتباط مستقیم و رسمی • ظرفیت‌های پنهان • ساماندهی و شبکه‌سازی مؤثر مربیان ورزشی	• فرایندی کم‌هزینه • مدیریت شبکه‌ها • مشارکت اعضای شبکه • خلق رضایت • تداوم شبکه‌سازی • اشتراک‌گذاری اطلاعات و دانش • فرایند دانش مشترک • طراحی و اجرای برنامه‌ها بر مبنای نیاز مردم
همکاری بین بخشی	• شناسایی نهادها و دستگاه‌های همکار • تحلیل ذینفعان کلیدی (ارزیابی تأثیر و تعهد) • همسان‌سازی مفاهیم و خلق یک ادبیات مشترک • برنامه اجرایی همکاری مشترک • ایجاد یک دبیرخانه مشترک برای مدیریت روند همکاری • ارزیابی و بازخورد به شرکا • ارتباط نهادهای متولی ورزش همگانی با شهرداری‌ها	• اقدامات جزیره‌ای • به اشتراک‌گذاری ظرفیت‌ها و منابع • تغییرات مدیریتی • توجه به همکاری بین بخشی در برنامه‌های توسعه • استفاده از ظرفیت نهادهای مردمی مثل سمن‌ها و بسیج • استفاده از رویکرد بازاریابی اجتماعی
مشارکت نهادهای مدنی	• فرایندهای تصمیم‌گیری کوتاه و سریع • منعطف و انطباق‌پذیری بالا • ایجاد برمبنای یک مسئله و دغدغه اجتماعی • سیاست افزایش سمن‌های ورزش همگانی	• فرایندهای اجرایی کم‌هزینه • ایجاد و توسعه نهادهای مدنی در کلونی‌های مختلف • روحیه مشارکت جویانه بالایی

مقوله‌های محوری	کدهای باز نهایی	
مشارکت همگانی	• جلب مشارکت مردم در اجرای برنامه‌ها و رویدادهای ورزشی • جلب مشارکت شفاف و سازمان‌یافته مردم • شکل‌گیری بانک‌های اطلاعاتی • ایجاد انگیزه برای مشارکت	• دخیل شدن مردم در انتخاب متولیان مدیریت ورزش همگانی • فعال‌سازی ظرفیت کانون‌های ورزش محلات • حمایت از ایجاد NGO های فعال در ورزش همگانی
توانمندسازی	• حضور مردم در طراحی و اجرای برنامه‌ها • ایجاد قوانین تشویقی حامیان مالی • آگاه‌سازی مردم • خلق مشوق‌های قانونی منطبق با نیازهای روز حوزه ورزش همگانی • طراحی برنامه مشارکت برد- برد	• تأمین زیرساخت‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری • فراهم کردن تسهیلات اقتصادی • تغییر نگاه به بخش خصوصی (حامی به‌جای حامی مالی صرف) • رفع کوتاه‌مدت نگری به مشارکت بخش خصوصی به‌عنوان حامی مالی
فناوری و رسانه‌های اجتماعی	• سامانه‌های فعال مبتنی بر فناوری • استراتژی طراحی محتوا • یکپارچگی محتوا • وجود الزامات فنی– تکنولوژیکی • وجود کانال‌های نظرسنجی اجتماعی	• زمینه دریافت بازخوردهای اثربخش از دیدگاه‌های مردمی • سیاست‌های محوری محتوا • بهره‌گیری از جدیدترین فن‌های تحلیلی و دانش روز
قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری جامع	• ایجاد نظام سیاست‌گذاری و بهبود سیاست‌ها با محوریت فعال‌سازی دبیرخانه شورای عالی ورزش • فعال‌سازی ظرفیت‌های قانون اهداف • اعتمادسازی توسط دولت • زمینه مشارکت بخش خصوصی از طریق تصویب قوانین و نظام‌نامه‌های حمایتی	• عدم سیاست‌گذاری پشت درهای بست • استفاده از ظرفیت شورای عالی انقلاب فرهنگی • بازنگری محیط حقوقی • بی‌اثر بودن قوانین مرتبط با ورزش همگانی • کاهش تصدی‌گری دولت در عمل
اقتصاد رفتاری	• بسترسازی جذب حامی مالی • ایجاد قوانین تشویقی برای جذب مشارکت	• روی آوردن به‌صرفه تلقی شود
اصلاح ساختار ورزش همگانی	• فراهم نمودن به موقع زیرساخت‌های اجرا برای مجریان سیاست • اصلاح ساختار نهادهای سیاست‌گذاری ورزشی • بهبود نگرش مدیران دولتی سطوح مختلف نسبت به ورزش همگانی با تأکید بر حمایت‌طلبی	• طراحی نظام ملی نظارت، ارزیابی و کنترل • تحول در رویکرد کلی دولت نسبت به ورزش • طراحی شهری و بهبود وضعیت زیرساخت‌های ورزشی

مرحله سوم استفاده از کدگذاری انتخابی

کدگذاری انتخابی بر اساس نتایج کدگذاری باز و کدگذاری محوری، مرحله اصلی نظریه‌پردازی است. به این ترتیب که مقوله محوری را به شکل نظام‌مند به دیگر مقوله‌ها ربط داده و آن روابط را در چارچوب یک روایت ارائه کرده و مقوله‌هایی را که به بهبود و توسعه بیشتری نیاز دارند، اصلاح می‌کند. کدهای نهایی در جدول ۴ گزارش شده است.

جدول۴. محورهای نهایی

شبکه‌سازی	فناوری و رسانه‌های اجتماعی
همکاری بین بخشی	قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری
مشارکت همگانی	اقتصاد رفتاری
توانمندسازی	اصلاح ساختار ورزش همگانی

همان‌طور که مشاهده می‌شود (شکل۱)، پدیده محوری: قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری؛ محقق این مقوله را همان طرح به وجود آمده در نظر گرفته است. با توجه به اینکه در تحقیق حاضر، طراحی مدل سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب مورد بررسی قرار گرفته است. ازاین‌رو پس از گردآوری اطلاعات و تحلیل داده‌های جمع‌آوری رابطه علی: همکاری بین بخشی موجب ایجاد و توسعه پدیده محوری می‌شود. ازاین‌رو مقوله همکاری بین بخشی به همراه ویژگی‌های آن شناسایی نهادها و دستگاه‌های همکار، تحلیل ذینفعان کلیدی (ارزیابی تأثیر و تعهد)، همسان‌سازی مفاهیم و خلق یک ادبیات مشترک، برنامه اجرایی همکاری مشترک و... به‌عنوان شرایط علی در نظر گرفته شد. راهبردها: اصلاح ساختار ورزش همگانی (فراهم نمودن به موقع زیرساخت‌های اجرا برای مجریان سیاست، اصلاح ساختار نهادهای سیاست‌گذاری ورزشی، بهبود نگرش مدیران دولتی سطوح مختلف و...)، شبکه‌سازی (ظرفیت‌سازی سازمان‌ها، ظرفیت‌سازی نهادهای متولی ورزش انتقال تجارب، فرایند همکاری بین بخشی، بکه‌سازی انتقال تجارب و ...). بستر حاکم: فناوری و رسانه‌های اجتماعی (سامانه‌های فعال مبتنی بر فناوری، استراتژی طراحی محتوا، یکپارچگی محتوا، وجود الزامات فنی- تکنولوژیکی و وجود کانال‌های نظرسنجی اجتماعی). پیامدها: پیامدانی (فراهم نمودن به موقع زیرساخت‌های اجرا برای مجریان سیاست، اصلاح ساختار نهادهای سیاست‌گذاری ورزشی و بهبود نگرش مدیران دولتی سطوح مختلف و...).

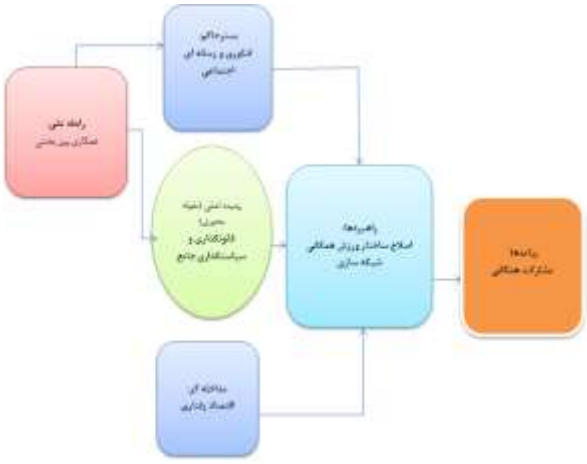

شکل۱. مدل داده‌بنیاد سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی

همان‌طور که مشاهده می‌شود (شکل.۲)، مدل فرایندی سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی براساس مصاحبه با متخصصان و براساس روش تحلیل داده بنیاد با استفاده از سه مرحله کدگذاری صورت پذیرفت و در قالب مدل فوق ارائه گردید.

شکل ۲. مدل فرایندی سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی

بحث و نتیجه‌گیری

همان‌گونه که مشخص شد، داده حکومتی باز و سیاست‌گذاری در این عرصه، موضوعی نو و جدید است که در دستور کار نهادهای بین‌المللی و دولت‌های توسعه‌یافته قرار گرفته است. کشورهای مختلف در حال توسعه در حال حرکت به سمت این پارادایم جدید عرصه حکمرانی و اداره عمومی هستند.

یکی از ابتدایی‌ترین و ضروری‌ترین اقدامات برای تحقق سیاست‌گذاری باز در ورزش همگانی، شناسایی عوامل مؤثر و بالفعل موجود است. به همین منظور هدف از انجام تحقیق طراحی مدل سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب با رویکرد گراندد تئوری بود. که نتایج پژوهش سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران را در محورهای نهایی زیر دسته‌بندی می‌کند.

نتایج نشان داد که شبکه‌سازی از عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب است. در تبیین این نتایج می‌توان عنوان نمود که شبکه‌سازی یکی از فرایندهای مؤثر در ظرفیت‌سازی سازمان‌ها و نهادهای متولی ورزش همگانی است که از طریق شبکه‌سازی انتقال تجارب اتفاق می‌افتد. دنیـس لوسلی رئیس موسسه آمار بین‌المللی، در ارائه در کنفرانس الهام کمیسیون اروپا در سال ۲۰۰۹ به اهمیت توسعه راهبردی به‌منظور دسترسی و به اشتراک‌گذاری داده‌ها در نهادهای بخش عمومی و سازمان‌های دولتی اشاره نمود. سوان (۲۰۰۵) یکی از حامیان سرشناس دسترسی آزاد و نیز حکومت باز، هم بر اهمیت استقرار یک سیاست مشخص پیرامون اهداف باز بودن و دسترسی آزاد به اطلاعات تأکید کرده است. در واقع رویکرد سیاست‌گذاری باز بر مبنای مفهوم شبکه‌سازی سعی در ایجاد ارتباطات تعاملی بین سیاست‌گذاران و جامعه هدف و بازیگران برای تبادلات ایده و پیشنهاد و نظرات است. شبکه‌سازی‌هایی نظیر شبکه سمن‌ها، شبکه کمیته‌های ورزش همگانی فدراسیون‌ها، شبکه روسای هیئت‌ها و ... می‌تواند کم‌هزینه باشد. از طریق شبکه‌سازی می‌توان با بخش‌هایی که امکان ارتباط مستقیم و رسمی وجود ندارید ارتباط برقرار کرد و ظرفیت‌های پنهان را برای ورزش همگانی فعال کرد. در نهایت شبکه‌سازی در صورت تداوم به «هماهنگی» و هماهنگی در صورت تداوم به «مشارکت» و مشارکت در صورت تداوم به «همکاری» منجر می‌شود که تبادل و به اشتراک‌گذاری اطلاعات و دانش از طریق فرایند «دانش مشترک» را خلق می‌کند.

نتایج نشان داد که همکاری بین بخشی از عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب است. نتایج تحقیق با برخی از نتایج تحقیقات دآنجلو و همکاران (۲۰۲۰)، هرمنس و همکاران (۲۰۱۹) همخوان می‌باشد. همکاری بین بخشی با اصطلاحات مشابه از قبیل ائتلاف، شراکت، اتحاد و شبکه تفاوت‌هایی دارد. در مقابل اصطلاح همکاری کامل‌تر بوده و چهار مؤلفه تفاهم‌نامه کتبی، دورنمای مشترک، تصمیم-گیری اجماع شده و تکالیف کاری رسمی را شامل می‌شود. بخشی از تجربیات جهانی، فرآیند همکاری بین بخشی را در ساده‌ترین وضع، شامل چهار مرحله اعتمادسازی، توانمندسازی، اجرا و تداوم می‌دانند (برگستروم و همکاران، ۱۹۹۵). با توجه به نتایج به دست آمده و بررسی‌های میدانی محقق در حال حاضر فرایند همکاری‌های بین بخشی در ورزش همگانی مبتنی بر برنامه نیست. اقدامات جزیره‌ای و همکاری مشاهده نمی‌شود در نتیجه می‌توان عنوان نمود که همکاری بین بخشی در ورزش همگانی ایران در ۵ گام؛ اولین گام شناسایی نهادها و دستگاه‌های همکار (تحلیل ذینفعان کلیدی (ارزیابی تأثیر و تعهد) در این مرحله حیاتی است)، دومین گام همسان‌سازی مفاهیم و خلق یک ادبیات مشترک، سومین گام؛ برنامه اجرایی همکاری مشترک، چهارمین گام؛ ایجاد یک دبیرخانه مشترک برای مدیریت روند همکاری و پنجمین گام: ارزیابی و بازخورد به شرکا انجام شود.

نتایج نشان داد که مشارکت همگانی از عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب است. نتایج تحقیق با نتایج تحقیقات هرمنس (۲۰۱۸)، ریتا (۲۰۱۶) همخوان می‌باشد.

در تبیین نتایج تحقیق می‌توان بیان نمود که یکی از عناصر متجلی مردم در سیاست‌گذاری باز سازمان‌های مردم نهاد (سمن‌ها) هستند. سمن‌ها چکیده مردم هستند و چون با اعتباربخشی از سوی دولت هم سازمان‌دهی

می‌شوند از اهمیت ویژه برخوردارند. در حال حاضر ۲۵۰ سمن جوانان تخصصی در زمینه ورزش همگانی (ثبت شده در وزارت ورزش) وجود دارد که با احتساب سایر سمن‌های ثبت شده در وزارت کشور این عدد به حدود ۷۰۰ سمن می‌رسد که از ظرفیت این سمن‌ها در سیاست‌گذاری‌های ورزش همگانی استفاده نمی‌شود؛ بنابراین سیاست‌گذاری «باز» نبوده است. امکان ایجاد و توسعه در کلونی‌های مختلف جمعیتی بسته به بافت فرهنگی و اجتماعی هر منطقه بومی وجود دارد. معمولاً سمن‌ها حول یک مسئله و دغدغه اجتماعی ایجاد می‌شوند و این برای توسعه ورزش همگانی ضروری است. دولت از طریق «شبکه‌سازی» می‌تواند از ظرفیت سمن‌ها استفاده کند. شبکه‌سازی برای این سمن‌ها باید بسیار هوشمندانه و ظریف طراحی شود. چراکه سمن‌ها دارای روحیه مشارکت‌جویانه بالایی هستند و ضعف در مدیریت شبکه می‌تواند به نتیجه معکوس منجر شود. در نتیجه جلب مشارکت مردم در اجرای برنامه‌ها و رویدادهای ورزشی، استفاده از ظرفیت نهادهای مردمی مثل سمن‌ها و بسیج و جلب مشارکت شفاف و سازمان‌یافته مردم در تصدی مسئولیت نهادهای عمومی مثل هیئت‌های ورزشی می‌تواند در سیاست‌گذاری باز نقش داشته باشد.

نتایج نشان داد که توانمندسازی از عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب است. دانستنی‌های بسیاری وجود دارد که آگاهی از آن‌ها هم حق مردم است. و هم این آگاهی‌ها زمینه‌ساز تصمیمات گسترده‌ای در سطح مردم و نیز حاکمیت خواهد شد. سیاست‌گذاری و تحقق پارادایم داده باز حاکمیتی، علاوه‌بر توسعه و افزایش توان علمی و فناورانه کشور، در افزایش مشارکت فعال، همه‌جانبه و مؤثر مردم و نخبگان، و ارتقای سرمایه و اعتماد اجتماعی به حاکمیت تأثیر گسترده‌ای دارد (بنیاد جهانی مک کنزی، ۲۰۱۳). براساس نتایج به دست آمده می‌توان عنوان نمود که توانمندسازی مردم یکی از عناصر مهم سیاست‌گذاری باز است. زمانی ورزش همگانی زمانی به اهدافش نزدیک می‌شود که خود مردم در طراحی و اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌های ورزش همگانی مشارکت داشته و در فرایند مشارکت توانمند شوند. مردم باید حس کنند در انتخاب متولیان مدیریت ورزش همگانی دخیل هستند، اگر این حس و این سازوکار وجود ندارد پس ضعف داریم فعال‌سازی ظرفیت کانون‌های ورزش محلات به‌عنوان پایین‌ترین سطح عملیاتی ورزش همگانی که می‌تواند خلأهای اجرایی ورزش همگانی در سطح محله را پر کند.

نتایج نشان داد که فناوری و رسانه‌های اجتماعی از عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب است. نتایج تحقیق با برخی از نتایج داوس و همکاران (۲۰۱۶) همخوان می‌باشد. حکومت باز راهبردی جدید و مترقی پیرامون این است که دولت‌ها چگونه با مردم از طریق فناوری‌های ارتباطی و با استفاده از روش‌هایی نوآورانه ارتباط برقرار می‌کنند. این رویکرد دولت‌ها را قادر می‌سازد تا از جانب شهروندان و هر زمان که نیاز است طلب یاری و کمک نماید، مثلاً در حل مشکلات همیشگی، که نتیجه نهایی وجود نهادهایی اثربخش و یک دموکراسی قدرتمندتر خواهد بود (سازمان ملل متحد، ۲۰۱۳). داده حکومتی باز زیرمجموعه‌ای از اطلاعات بخش عمومی است که به صورت داده باز در اختیار مردم قرار بگیرد. نظیر اطلاعات تصادفات، بیماری-ها، اطلاعات تفصیلی از محیط کسب‌وکار، آمار آموزش و پرورش، عملکرد سازمان‌ها (پرتال داده باز اروپا، ۲۰۱۵). داوس و همکاران (۲۰۱۶) معتقد است بدون شک امروزه دسترسی آزاد به اطلاعات دولتی به یکی از نشانه‌های بارز جریان حکومت باز تبدیل شده است. از منظر بازاریابی اجتماعی شبکه‌ها و رسانه‌های اجتماعی خود به رقیبی برای تحرک و ورزش همگانی تبدیل شده‌اند و استفاده از این ظرفیت عملاً دارای تناقض است. استراتژی طراحی محتوا بسیار حائز اهمیت است و باید به نحوی باشد که بتواند زمینه دریافت بازخوردهای اثربخش از دیدگاه‌های مردمی را فراهم نماید. در حال حاضر یک ازهم‌گسیختگی محتوایی وجود دارد و محتواها فاقد یکپارچگی لازم هستند. و باید به مواردی از قبیل سیاست‌های محوری محتوا، کلیدواژه‌های گفتمانی، یکپارچگی محتوایی، سیاست انتشار، هویت بصری، ارتباط با برند و انرژی محتوا توجه شود.

نتایج نشان داد که قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری جامع از عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با

تأکید بر حکمرانی مطلوب است. نتایج تحقیق با نتایج تحقیقات فخرآبادی و همکاران (۱۳۹۷) و پیتر بارندز (۲۰۱۷) همخوان می‌باشد. تیکسیرا و ریبیرو (۲۰۱۶) بر این باورند که به‌منظور سیاست‌گذاری ورزشی باید به عواملی مانند گسترش جمعیتی فعال، اولویت‌بندی مناطق محروم، سرمایه‌گذاری در عوامل انسانی و افزایش هزینه برای فرهنگ و ورزش توجه نمود. سارجیت سینگ (۲۰۱۷) سیاست‌ها و راهبردهای توسعه ورزش همگانی را بر پایه سه برنامه مالزی متناسب، روز ملی ورزش و الهام بخشیدن برای افراد در تمام سنین راه‌اندازی کرده‌اند. ژوزف و سیسیلی (۲۰۱۵) نیز عنوان می‌کند که سیاست‌های ورزشی در سوئد نتیجه رابطه بلندمدت بین دولت‌های ملی و محلی و باشگاه‌های غیرانتفاعی و با عضویت داوطلبانه است که به حمایت گسترده‌ای از ورزش‌های سازمان‌یافته منجر می‌شود. در نهایت با توجه به نتایج اصلاح روش تخصیص بودجه حوزه ورزش همگانی و تخصیص بر پایه پروژه‌های ملی به‌جای برنامه‌های جزیره‌ای دستگاه‌های و نهادهای ذی‌ربط، فعال‌سازی شورای عالی ورزش با اولویت توسعه برنامه‌های ملی حوزه ورزش همگانی، ایجاد نظام پایش ملی و ارزیابی مشارکت عموم مردم در ورزش همگانی، استفاده از ظرفیت سازمان‌های مردم در سیاست‌گذاری و اتخاذ سیاست‌های مناسب، استفاده از ظرفیت هیئت‌های ورزشی استانی و شهرستانی در سیاست‌گذاری و اتخاذ سیاست‌های مناسب، ایجاد نظام سیاست‌گذاری و بهبود سیاست‌ها با محوریت فعال‌سازی دبیرخانه شورای عالی ورزش و شورای ورزش همگانی کشور، استفاده از ظرفیت شورای عالی انقلاب فرهنگی و به‌ویژه کمیسیون فرهنگی تربیت بدنی و ورزش کشور پیشنهاد می‌شود.

نتایج نشان داد که رفتار اقتصادی از عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب است. نتایج تحقیق با نتایج تحقیقات برندت (۲۰۱۹) همخوان می‌باشد. مصرف‌کننده همیشه از روش‌های معقول و آگاهانه برای ارزیابی اطلاعات و انتخاب محصولات استفاده نمی‌کند. به همین دلیل و در طول سه دهه گذشته، یکی از موضوعات جالب در تحقیقات بازاریابی، بحث تئوری‌های تصمیم‌گیری‌های رفتاری بوده است. تئوری پردازان رفتاری، موقعیت‌های متعددی را یافته‌اند که در آنها، مصرف‌کننده تصمیماتی به‌ظاهر نامعقول می‌گیرد. چیزی که این قبیل مطالعات و سایر مطالعات مشابه روی آن تأکید می‌کنند این است که رفتارهای مصرفی، رفتارهای واقعاً پیچیده‌ای هستند و عوامل زمینه‌ای به‌شدت بر آنها اثر می‌گذارند. بنابراین، شناسایی این عوامل و بررسی میزان و نحوه اثرگذاری آنها، بسیار حیاتی است. بنابراین مردم بر اساس نظریه اقتصاد رفتاری، اساساً به رفتاری روی می‌آورند که برایشان به‌صرفه تلقی شود و وزنه انجام رفتار به سمت نفع آن‌ها باشد. بر این اساس توجه به اقتصاد رفتاری زمانی ضروری است که هدف تغییر رفتار باشد و به نظر می‌رسد توجه به این رویکرد در سیاست‌گذاری باز ضروری باشد.

نتایج نشان داد که اصلاح ساختار ورزش همگانی از عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب است. بگویویچ (۲۰۲۰) معتقد است دولت بازیگر اصلی است که در مورد ساختار سازمانی، تصمیم‌گیری داخلی و بودجه در امر سیاست‌گذاری تصمیم‌گیری می‌کند. اصلاح ساختار موجود ورزش همگانی ضروری است؛ به‌طوری که در ارکان نظام ورزش همگانی، سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، اجرا و نظارت، علاوه‌بر تفکیک، تکمیل‌کننده نیز باشند. تقسیم‌کار ملی در ورزش همگانی و تعیین نقش دولت و غیردولت محور این اصلاح ساختاری را تشکیل می‌دهد. فراهم نمودن به موقع زیرساخت‌های اجرا برای مجریان سیاست، اصلاح ساختار نهادهای سیاست‌گذاری ورزشی، بهبود نگرش مدیران دولتی سطوح مختلف نسبت به ورزش همگانی با تأکید بر حمایت‌طلبی، طراحی نظام ملی نظارت، ارزیابی و کنترل، تحول در رویکرد کلی دولت نسبت به ورزش و طراحی شهری و بهبود وضعیت زیرساخت‌های ورزشی چه به لحاظ برنامه‌ریزی و چه از حیث اجرا باید با مشارکت مردم صورت گیرد. نقش نهادهای عمومی و به‌ویژه انجمن‌های تخصصی باید برجسته شود.

به‌طور کلی علی‌رغم برنامه‌ریزی منسجم و هدفمند بسیاری از دستگاه‌های متولی ورزش همگانی، به نظر می‌رسد یکپارچه نبودن سیاست‌گذاری‌های ورزش در وزارت

ورزش و جوانان و فدراسیون‌ها، شهرداری‌ها، آموزش و پرورش و ... زمینه برخی موازی کاری‌ها و همچنین هدر رفت سرمایه‌ها را فراهم کرده است. سیاست‌گذاری باز در این عرصه، موضوعی نو و جدید است که در دستور کار نهادهای بین‌المللی و دولت‌های توسعه‌یافته قرار گرفته است. کشورهای مختلف در حال توسعه نیز در حال حرکت به سمت این پارادایم جدید عرصه حکمرانی و اداره عمومی هستند. یکی از ابتدایی‌ترین و ضروری‌ترین اقدامات برای تحقق داده حکومتی باز در ورزش قهرمانی کشور، شناسایی عوامل مؤثر و بالفعل موجود است با توجه به مشخص شدن عوامل مؤثر بر سیاست‌گذاری باز ورزش همگانی ایران با تأکید بر حکمرانی مطلوب سیاست‌گذاری می‌توان شبکه‌سازی و توسعه شبکه‌های فعال ملی و استانی در حوزه ورزش همگانی، توسعه مشوق‌های مشارکت بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری‌های حوزه ورزش همگانی، رفع کوتاه‌مدت نگری به مشارکت بخش خصوصی به‌عنوان حامی مالی و ضرورت توجه به نیازهای بخش خصوصی در حوزه ورزش همگانی و طراحی برنامه مشارکت برد- برد، لزوم فرایند همکاری‌های بین بخشی در ورزش همگانی مبتنی بر برنامه، سیاست‌گذاری تعاملی (نه یک‌طرفه)، استفاده مؤثر از نظرات مردم و ذینفعان کلیدی در فرایند سیاست‌گذاری، آماده تغییر سیاست‌ها بر مبنای نظرات مردم و ذینفعان کلیدی، اطلاع‌رسانی نحوه و فرایند سیاست‌گذاری مطلع (مردم و ذی‌نفعان)، خلق رضایت در مردم به دلیل مشارکت‌جویی سیاست‌گذاران در فرایند سیاست‌گذاری، استفاده از فناوری‌های نوین به‌ویژه شبکه‌های اجتماعی، ایجاد فرایند تبادل دانش، تجارب، طراحی اقدامات مشترک و همچنین به اشتراک‌گذاری ظرفیت‌ها و منابع؛ تقویت رویکرد جامعه فعال (بهبود نگرش‌ها و آگاهی‌های عموم مردم نسبت به ورزش و فعالیت بدنی منظم)، تقویت رویکرد مردم فعال (طراحی رویدادهای ملی، منطقه‌ای، استانی، شهری و استانی اثربخش متناسب با نیاز مخاطبان)، تقویت رویکرد محیط فعال (بهبود طراحی شهری و بهبود وضعیت زیرساخت‌های ورزشی با تأکید بر اماکن ورزشی ارزان و در دسترس)، تقویت رویکرد سیستم فعال (هم‌افزایی و بهبود همکاری‌های بین بخشی در حوزه ورزش همگانی) پیشنهاد می‌شود. در نهایت اگرچه امکان دارد برآورده کردن پیشنهادهای عنوان شده چندان آسان و در دسترس مخاطب‌های مدنظر نباشد اما یافته‌ها به‌روشنی توانست به گام‌های مهمی اشاره کند که می‌توانند منجر به بهبود وضعیت موجود سیاست‌گذاری باز برای رسیدن به وضعیت مطلوب شود. امید است مدیران وزارت ورزش، فدراسیون ورزش‌های همگانی و تمامی دست‌اندرکاران حوزه ورزش همگانی در بهبود سیاست‌های اتخاذ شده متناسب به‌عنوان شده برای توسعه تکنیک‌های جدید در مدیریت و در نتیجه رشد و پیشرفت این سازمان‌ها در عرصه‌های داخلی و بین‌المللی استفاده لازم را ببرند.

References

Abdol Husseinzadeh, M., Sanai, M., & Zolftarzadeh, M. (2016). The concept of open governance data policy and explaining its advantages and disadvantages in disrupted policy areas. *Quarterly Journal of Strategic Studies in Public Policy*, 7(22), 55-74. (In Persian). https://sspp.iranjournals.ir/article_26097.html

Adineh Vand, A. (2012). "A study of municipal performance in the framework of good Urban governance (Case Study: Babolsar City)", *Journal of Urban Management*, 31, 64-41. (In Persian).

Algemili, U. A. (2016). Outstanding Challenges in Recent Open Government Data Initiatives. *International Journal of E-Education, E-Business, E-Management and E-Learning*, 6(2), 91–102. https://doi.org/10.17706/ijeeee.2016.6.2.91-102

Bates, J. (2014). The strategic importance of information policy for the contemporary neoliberal state: The case of Open Government Data in the United Kingdom. *Government Information Quarterly*, 31(3), 388–395. https://doi.org/10.1016/j.giq.2014.02.009

Bergstrom, A., Clark, R., Hogue, T., Iyechad, T., Miller, J., Mullen, S., ... & Thurston, F. (1995). Collaboration framework: Addressing community capacity. *Fargo, ND: National Network for Collaboration*.

Berndt, C. (2019). Behavioural economics and development policy. In *Handbook of Behavioural Change and Public Policy*.

Edward Elgar Publishing. https://doi.org/10.4337/9781785367854.00024

Creswell, J. W. (2005). Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative qesearch. (2nd edition).

D'Angelo, C., Corvino, C., Cianci, E., & Gozzoli, C. (2020). Sport for Vulnerable Youth: The Role of Multi-Professional Groups in Sustaining Intersectoral Collaboration. *Social Inclusion*, 8(3), 129–138. https://doi.org/10.17645/si.v8i3.2745

Dawes, S. S., Vidiasova, L., & Parkhimovich, O. (2016). Planning and designing open government data programs: An ecosystem approach. *Government Information Quarterly*, 33(1), 15–27. https://doi.org/10.1016/j.giq.2016.01.003

Fahlén, J., & Stenling, C. (2015). Sport policy in Sweden. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 8(3), 515–531. https://doi.org/10.1080/19406940.2015.1063530

Fakhrabadi, J., Soleimani, S, Abolghasemi, M. (2017). Investigating the role of open data policy-making on policy optimization in the Iranian higher education system. *Management Research in Iran*, 22 (2), 126-103. (In Persian).

Ghadiri Masoom, M. (1999). A journey in different concepts and dimensions of development ", *Journal of the Faculty of Literature and Humanities, University of Tehran*, 44 (156), 15-1. (In Persian).

Ghaedi, a. (2015). Investigating the role of championship sports on social development indicators. *Journal of Applied Research of Sports Management*, 5(1), 35-47. (In Persian). Dor: 20.1001.1.23455551.1395.5.1.3.8

Goodarzi, M. (2016). Speech at a specialized meeting on the occasion of world sports day for peace and development. *Tehran, National Olympic Academy*. (In Persian).

Hermens, N. J. (2018). Intersectoral action for positive youth development through sport: A mixed method study on collaboration between youth-care organisations and community sports clubs". Doctoral dissertation, Wageningen University.

Hermens, N., Verkooijen, K. T., & Koelen, M. A. (2019). Associations between partnership characteristics and perceived success in Dutch sport-for-health partnerships. *Sport Management Review*, 22(1), 142–152. https://doi.org/10.1016/j.smr.2018.06.008

Jetzek, T. (2013). The value generating mechanisms of open government data. *Geoforum Perspektiv*, *12*(23).

Fahlén, J., & Stenling, C. (2015). Sport policy in Sweden. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 8(3), 515–531. https://doi.org/10.1080/19406940.2015.1063530

Lee, F. (2001). Li Furong tan ruhe nuli chengwei yi ming youxiu jiaolianyuan [Li Furong's speech on how to become an outstanding coach. *Zhongguo tiyu bao [China Sports Daily]*, *12*(4), 2.

Parliamentary Research Center (1999). "Obstacles to sports and challenges of the physical education organization ", *Vice Chancellor for Research, Report Code*: 4105593. (In Persian).

Sajjadi, N. (2013). Challenges of Sports Managers in Iran. *Sports Management Studies*, 22, 62-39. (In Persian). https://journals.ssrc.ac.ir/article_206.html

Swan, A., Needham, P., Probets, S., Muir, A., Oppenheim, C., O'Brien, A., Hardy, R., Rowland, F., & Brown, S. (2005). Developing a model for e-prints and open access journal content in UK further and higher education. *Learned Publishing*, 18(1), 25–40. Portico. https://doi.org/10.1087/095315105280147 9

Teixeira, M. R. C., & Ribeiro, T. M. P. (2016). Sport Policy and Sports Development: Study of Demographic, Organizational, Financial and Political Dimensions to the Local Level in Portugal. *The Open Sports Sciences Journal*, 9(1), 26–34. https://doi.org/10.2174/1875399x01609010026

Zuiderwijk, A., & Janssen, M. (2014). Open data policies, their implementation and impact: A framework for comparison. *Government Information Quarterly*, 31(1), 17–29. https://doi.org/10.1016/j.giq.2013.04.003